

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Mindedigt over Anna Rasmusdatter Schøllers 1669

Citation: Kingo, Thomas: "Mindedigt over Anna Rasmusdatter Schøllers 1669", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-workid78102.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Dyd-Ædle Salig Anna Rasmusdatter Schøllers Til sidste Ære og Amindelse. (t 19. Febr. 1669).

☒ DET er et Hunning-Liv ret midt i Dødsens Galde,
At mand de Frommes Støv kand som fra Døden kalde.
Og i dend Orme-muld een Engle-mine faa,
Som just fra Paradiis og deris Dyd mon gaa.
Vort Liv er ellers suurt, og i vor Fødsels Glæde,
Som andre mooris ved, vi selv tåer paa at græde;
Dend spæde Jammers Dug paa Kinden falder need,
Og salter os vor Mund, før vi af Sucker veed;
Naar vi paa Moders Knæ smil-øved Smacke-suer
Med tandløs Gumme de Naturens Melcke-druer,
En Orm i Livet snart gjør slige Knib og Saar,
At hun for milder-Barn en græde-Degge faar;
Naar i vor Gange-Vogn vort snuble-Knæ vi sætte,
Og rulder os herom paa de forordnet Plætte
Udi en ringe Jord, mand med et Eble kand,
Os locke runden om, til Øjet staar i Vand;
Saa glad en Barndom er os aldrig udi vente,
At Lycken vil sig ind i hvert vor Foedspor prente;
Vor Spiire-palme vil hos Græde-becken groo,
Og Rosen-knoppen sig igiennem Tornen snoo:
Til vor Vankundighed en Sorrig ofte trenger,
Naar Græde-stuen mand med Sørge-tøy omhenger,

* 113

☒ Fordi Forældre skal til Graven ilig gaa,
Tit før vor egen Skøe vi vel kand drage paa.
Hvad har vi dog, som i vor Ungdom kand os glæde!
Naar af vor Moders Skiød og Duntze-knæ vi træde?
Hvad er der, som os kand een varig Lycke faa,
Der ej, som kronet Ax, vil falde fra sit Straa?
Paa Sundhed kand vi ej vor Leve-længde sætte,
Dend faar i Støde-maal Forandrings farlig Plætte;
Dend røde Rosen-Kind, de Marfve-fulde Been
Har intet luttret Blood fra Dødsens Dræbe-meen,
Paa Rigdom kunde vi vort Haabnings Slot ej bygge;
Thi Rigdoms Skinnetøy er kun en Vandre-skygge,
Der gaar fra Haand til Haand, og kaster Mørckhed paa
Hver Siæl, som alt for høyt i hendis Lyst vil gaa.
Om Himlen har os Held og hulde Venner gifvet
Som Hielpe-Støtter og Ryg-Stykker her i Livet,
Hvor tit maa dend, som før giek udi Venne-val,
Hiertkippet eenlig staa blant Venne-løsis tal?
Nu Himmel-tages tit vor beste Ven og Frende,
Nu kand sig Lyckens Blad snart for vor Broder vende,
Saa hand ej hielpe kand; Nu kand en anden faa
Et Lycke-Spring, saa til hånds Dør vi tør ej gaa.
Hvad møder ej udi det kierlig Ecte-Sæde,
Som Høyden er udaf vor verslig Lyst og Glæde?
Der er, GUd veed, der er et viit Gardine-heng
Udaf Bekymring om dend glade Brude-seng;
Der piper Sorgen med dend ønskte Livsens Grøde,
I Frychts- og Haabnings-Børn; Der seer mand hver Dag
møde,
Dend flittig Fædre-Haand i megen Arbeid sved
For Børn, som ej endnu af Biærings Sorrig veed.

114

☒ Der er det, hvor saa tit dend Øyne-græde-Kilde

Maa salte Taarer for sin beske Lycke spille,
Fordi her skiæris af det kierlig Ecte-Baand,
Som før var Glæde-knyt med HErrens hellig Haand.
Der øsis Jammer ud i lange, lange Becke,
Som kand til mange Aar og mange Siæle strecke,
Fordi at deris Dyd og Fromhed aldrig kand
Aftois med megen Tiids Bekymring Sørge-vand.
Du Dydig Anna, du vor Skøllers Ecte-Mage,
Tilstæd, at jeg din Roos maa med din Aske tage
Til Verdens Lius igien, enddog du acter haant
Om ald dend Roos, som er af Jord og Verden laant.
GUds Helgene vi kand ey anden ÆRe giøre,
End deris Nafn og Lov med billig Priis udføre;
Vi veed vel ellers, at din Roos og ÆRe staar
Hos HErrens Throne, hvor vor Sands slet intet naar.
Her har vi seet, at du dit Liv har vel fuldendet,
Og Livsens trange Maal i Troen fyrig rendet,
Hvad ÆRe, Rigdom, Held, og Venner giøre kand,
Det faldt dig lycksom til i denn' ustadig Stand:
GUD gav dig Hæders Børn, en Mand af Held og ÆRe,
Som Sorgen for din Død til Døden vilde bære;
Saa togstu Afskeed, der din Dyd var kommen paa
Saa høyt et Trin, som faa blant Verdens Qvinder naa.